

10^e Kamer

Nr. 1294/11
VAN HET PARKET

Nr. C/1501/13
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

24 oktober 2013

not. GE.86.LA.33644/09 van het Openbaar Ministerie

tegen:

Nr. _____ slaer. geboren te _____ op
1 _____ wonende te _____

beklaagde,

verdacht van:

A. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99, § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu:

op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____

in eigendom toebehorende aan _____ geboren te _____
op _____ wonende te _____
en _____ en _____ geboren te _____
en wonende te _____

een omheinde piste met verharding en obstakels, alsook bijhorende infrastructuur, o.a. een oude stacaravan die dienst doet als kantine/clubhuis, een opbergplaats bestaande uit een oude opbouw van een vrachtwagen, een bergplaats bestaande uit een oude militaire

container, 2 toiletcabines met waterreservoirs, en gemetselde tafels te hebben in stand te hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied;

felten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1. §1.1° a) en b) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

te minstens in de periode van 22 april 2009 tot 1 september 2009.

B. Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1. 1° a) en b) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken;

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie,
- b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat;

op het terrein, gelegen te ten kadaster
gekend onder

in eigendom toebehorende aan geboren te
op wonende te
en geboren te op
en wonende te

een omheinde piste met verharding en obstakels, alsook bijhorende infrastructuur, o.a. een oude stacaravan die dienst doet als kantine/clubhuis, een opbergplaats bestaande uit een oude opbouw van een vrachtwagen, een bergplaats bestaande uit een oude militaire container, 2 toiletcabines met waterreservoirs, en gemetselde tafels te hebben in stand te hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied,

te in de periode van 1 september 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-8°(en § 3), 146-1°,147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning

op de grond gelegen te ten kadaster
gekend onder

In eigendom toebehorende aan _____ geboren te _____
 op _____ wonende te _____ en
 geboren te _____
 en wonende te _____

recreatieve terreinen waaronder een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld, een zwembad, meer bepaald pistes voor telegeleide wagens, in stand te hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied;

te _____ minstens in de periode van 22 april 2009 tot 1 september 2009;

feiten thans strafbaar gesteld door door de artikelen 4.2.1. §1.8° en 6.1.1.-al.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

D. Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.8° en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, namelijk zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken, namelijk:

op de grond gelegen te _____ ten kadaster
 gekend onder _____

In eigendom toebehorende aan _____ geboren te _____
 op _____ wonende te _____ en
 geboren te _____
 en wonende te _____

recreatieve terreinen, waaronder een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld, een zwembad, meer bepaald pistes voor telegeleide wagens, in stand te hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied;

te _____ minstens in de periode van 1 september 2009 tot de datum van het bevel tot dagvaarding.

E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-4°(en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning;

op de grond gelegen te _____ ten kadaster
 gekend onder _____

In eigendom toebehorende aan _____ geboren te _____
 op _____ wonende te _____

en geboren te op
 en wonende te

een aanmerkelijke reliëfwijziging van de bodem in stand te hebben
 gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied;

te minstens in de periode van 22 april 2009 tot 1 september
 2009;

feiten thans strafbaar gesteld door door de artikelen 4.2.1.§1.4° en
 6.1.1.-al.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

F. Bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.4° en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse
 Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde
 handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met
 de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de
 termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de
 vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,
 namelijk zonder voorafgaande vergunning de hiernavolgende
 bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van
 onderhoudswerken, namelijk:

op de grond gelegen te ten kadaster
 gekend onder

In eigendom toebehorende aan behoren te
 op wonende te
 en geboren te op
 en wonende te

een aanmerkelijke reliëfwijziging van de bodem, onder meer door de
 bodem aangevuld te hebben; opgehoogd; uitgegraven of uitgediept te
 hebben waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, in stand te
 hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied;

te minstens in de periode van 1 september 2009 tot de datum
 van het bevel tot dagvaarding.

**Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 7 juni
 2011, 21° kamer, werd bij verstek als volgt beslist:**

op strafrechtelijk gebied:

*Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen
 verklaarde betichtingen A, B, C, D, E en F samen tot een geldboete van
 duizend euro (= € 1.000,00).*

*Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus: gebracht op
 vijfduizend vijfhonderd euro (= € 5.500,00).*

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft vijfhonderd euro, gebracht op € 2.750,00, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en vijftien dagen, van de uitgesproken geldboete van € 1.000,00 zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftienvier euro, verhoogd met vijfveertig decimes, aldus gebracht op honderd zeventienvier euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van € 25,00. Deze vaste vergoeding dient thans, als gevolg van de indexatie voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S., 16 februari 2011), te worden begroot op € 31,28.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op €82,06.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 82,06, meer de betekeningskosten van huidig vonnis.

Op burgerrechtelijk gebied:

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan."

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 14 juli 2011, vakantiekamer, werd op verzet en op tegenspraak als volgt beslist:

"op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B, C, D, E en F samen tot een geldboete van duizend euro (= € 1.000,00).

Verhoogt de geldboete met vijfveertig opdecimes, aldus gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro (= € 5.500,00).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft vijfhonderd euro, gebracht op € 2.750,00, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en vijftien dagen, van de uitgesproken geldboete van € 1.000,00 zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftientwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zeventendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten van het eerste vonnis en in al de door het verzet veroorzaakte kosten en uitgaven, met inbegrip van de kosten van uitgifte en betekening van het vonnis, ten bate van de Staat, begroot op € 140,90, het verstek aan hemzelf te wijten zijnde.

Legt de beklaagde krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van € 31,28 (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S., 16 februari 2011))."

Op 27 juli 2011 werd door de beklaagde tegen alle beschikkingen van dit vonnis hoger beroep ingesteld.

1. Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 27 september 2013 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

2. Het hoger beroep van de beklaagde werd tijdig en regelmatig naar vorm ingesteld. Voor zover gericht tegen de beslissing waarbij het verzet van de beklaagde ontvankelijk werd verklaard is dit beroep niet-ontvankelijk; voor het overige is dit beroep ontvankelijk.

3. Het hof verbetert de telastleggingen A, B, C, D, E en F door telkens vervanging van "in stand te hebben gehouden in ruimtelijk kwetsbaar gebied" door "als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de vermelde strafbare feiten worden gepleegd, voortgezet of in stand gehouden" en door toevoeging van "(artikel) 146, 1°" aan de

telastleggingen A, C en E en "(artikel) 4.2.1.3^m" aan de telastleggingen B, D en F.

Het hof verbetert de telastleggingen A, C, D, E en F door telkens weglating van het woord "*minstens*" in de periode van deze telastleggingen. De vermelding ervan kan immers niet tot gevolg hebben dat het hof gevat is door feiten die buiten deze periode liggen.

Het hof verbetert verder de telastlegging A door weglating van "*feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1, § 1, 1° a) en b) en 6.1.1.-al. 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening*". De vaststelling dat bij gewijzigde wetgeving sinds de datum van de feiten, deze feiten nog steeds strafbaar zijn maakt immers geen deel uit van de telastlegging. Bovendien is *in casu* de vaststelling en de opsomming van de toepasselijke bepalingen niet nauwkeurig, zoals hierna besproken.

Het hof verbetert verder in dezelfde zin ook de telastlegging C door weglating van "*feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1, § 1, 8° en 6.1.1.-al. 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening*". De vaststelling dat bij gewijzigde wetgeving sinds de datum van de feiten, deze feiten nog steeds strafbaar zijn maakt immers geen deel uit van de telastlegging. Bovendien is *in casu* ook deze vaststelling en de opsomming van de toepasselijke bepalingen niet nauwkeurig, zoals hierna besproken.

Het hof verbetert verder de telastlegging E door weglating van "*feiten thans strafbaar gesteld door de artikelen 4.2.1, § 1, 4° en 6.1.1.-al. 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening*". De vaststelling dat bij gewijzigde wetgeving sinds de datum van de feiten, deze feiten nog steeds strafbaar zijn maakt immers geen deel uit van de telastlegging. Bovendien is *in casu* de vaststelling en de opsomming van de toepasselijke bepalingen ook hier niet nauwkeurig, zoals hierna besproken.

Het hof verbetert de telastlegging B door weglating van "4.2.15" en vervanging van "*artikelen*" door "*artikel*".

Het hof verbetert de telastleggingen B, D en F door aanvulling na "*bevel tot dagvaarding*" met "*, namelijk 9 februari 2011*".

Verder verbetert het hof in de telastlegging C de vermelding van "(artikel) 99, § 1-8^m" door "(...) 99, § 1, 9^m" en in de telastlegging E de vermelding van "(artikel) 146-1^m" als volgt: "(...) 146, lid 1, 1^m".

Al deze verbeteringen slaan op de feiten die door de rechtstreekse dagvaarding werden aanhangig gemaakt. Het is over de zo verbeterde telastleggingen dat tegenspraak werd gevoerd. Telkens hierna sprake van deze telastleggingen, zijn het deze zoals hier verbeterd.

4. De feiten van de telastlegging A zijn, voor zover bewezen, sinds 1 september 2009 een inbreuk op artikel 4.2.1.1°, 1°, a VCRO. Dit artikel omvat, anders dan het bestreden vonnis bepaalde, niet de strafbaarstelling, maar omschrijft de inbreuk. Deze inbreuken zijn sinds

HOF VAN BEROEP GENT, tweede kamer, not. 1294/11

die datum strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.3° VCRO; deze bepaling is de strafbaarstelling.

De feiten van de telastlegging C zijn, voor zover bewezen, sinds 1 september 2009 een inbreuk op artikel 4.2.1.8° VCRO. Deze inbreuken zijn sinds die datum ook strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.3° VCRO.

De feiten van de telastlegging E zijn, voor zover bewezen, sinds 1 september 2009 een inbreuk op artikel 4.2.1.4° VCRO. Deze inbreuken zijn sinds die datum strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.3° VCRO.

De straffen die het *Stedenbouwdecreet 1999* voor deze inbreuken bepaalde zijn dezelfde als deze bepaald in de VCRO.

5. De inbreuken zijn volgens het gewestelijk RUP (Besluit Vlaamse regering van 16 december 2005) gelegen in een groenpool en natuurgebied. Natuurgebied is een ruimtelijk kwetsbaar gebied (art. 1.1.2.10° VCRO). In de ruimtelijk kwetsbare gebieden is de strafbaarstelling van Instandhoudingsmisdrijven niet opgeheven (art. 6.1.1, derde lid en 6.1.2 VCRO).

6. Gelet op de vaststellingen van onder meer de politie waaronder de foto's, zijn de telastleggingen voor het hof bewezen gebleven. De politie ging naar aanleiding van een klacht voor geluidshinder naar het terrein en stelde vast dat dit was ingericht als een circuit voor telegeleide modelwagens, met hierbij allerhande voor dergelijke uitbating dienstige constructies (stukken 6, 7 en 8, 11 tot en met 24 en 127, 128 en 129).

De beklaagde verklaarde de eigenaar van het perceel te zijn. Hij maakte zelf deel uit van die het circuit uitbaatte. Uit zijn verklaring blijkt dat het terrein in die zin werd gebruikt met zijn uitdrukkelijke toestemming. De in de telastleggingen vermelde constructies werden zonder stedenbouwkundige vergunning opgetrokken. Op die wijze is de beklaagde er als eigenaar aan schuldig aanvaard of toegestaan te hebben dat verzuimd werd om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken. Dit is voor de beklaagde eveneens een Instandhoudingsmisdrijf (art. 6.1.1, derde lid VCRO). Dat de beklaagde geen eigenaar zou zijn van de constructies en ze zelf niet op het terrein plaatste of liet plaatsen, doet aan het bestaan van dit misdrijf geen afbreuk, evenmin als het feit dat hij nu geen eigenaar van het perceel meer is.

7. De door de eerste rechter opgelegde straf is juist wat betreft keuze, omvang en verantwoording ervan, evenals de modaliteiten van deze straf, alsook de opgelegde vervangende gevangenisstraf. De opgelegde geldboete zal de beklaagde niet sociaal declasseren, noch zijn reclassering op onevenredige wijze in het gedrang brengen; het hof gaat dan ook niet in op de vraag van de beklaagde tot het gelasten van de opschorting van de uitspraak van veroordeling.

8. De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionële Redders dient te worden bepaald op € 25, sinds 1 januari 2012 in

beginsel te vermeerderen met 50 decimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet sinds 1 december 2012 en na indexatie in beginsel worden bepaald op € 51,20 (art. 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012, B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

Gelet op de relatieve werking van het verzet kunnen deze bedragen echter niet verhoogd worden en bedraagt de bijdrage van € 25 aan het Slachtofferfonds na verhoging met 45 decimes nog steeds € 137,50 en is de vergoeding voor administratieve kosten € 31,28.

9. De eerste rechter besliste juist over de kosten. Het hof veroordeelt de beklaagde ook tot de kosten in beroep.

10. De gewestelijk-stedelijk inspecteur maakte bij brief van 10 december 2009 een herstellvordering over aan het parket. Deze herstellvordering strekte tot het herstel in de oorspronkelijke toestand.

Op grond van de dossiergegevens blijkt dat het herstel volledig werd uitgevoerd, zoals ook de eerste rechter vaststelde.

11. Terecht hield de eerste rechter de burgerlijke belangen aan.

OP DEZE GRONDEN.

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart het beroep van de beklaagde niet-ontvankelijk voor zover gericht tegen de beslissing waarbij zijn verzet ontvankelijk werd verklaard,

verklaart het beroep van de beklaagde voor het overige ontvankelijk en er ten gronde over beslissend,

bevestigt het bestreden vonnis, met deze wijziging:

verbetert de telastleggingen zoals vermeld in randnummer 3 van dit arrest,

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, not. 1294/11

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op € 117,79.

Kosten beroep:	
Afschrift vonnis:	€ 31,35
Afschriften akten hb:	€ 2,85
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 30,00
Dagvaarding:	€ 42,88
	<hr/>
	€ 107,08
+ 10 % :	€ 10,71
	<hr/>
Totaal:	€ 117,79

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van bemen tiende
correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter
als voorzitter raadsheer en plaatsvervangend
raadsheer en in openbare terechtzitting van 24
oktober 2013 uitgesproken door voorzitter in
aanwezigheid van substituu-procureur-generaal, met
bistand van officier